

for denne Reformers Gennemførelse, har jeg holdt mig tilbage og vil anbefale at vedtage Forslagene i den Skikkelse, hvori de foreligge. Jeg trøster mig til, at i de første 5 Aar ville Forholdene være gode, og naar de 5 Aar ere gaaede, vil Loven foreligge til Revision. Skulde man til den Tid finde, at det vilde være hensigtsmæssigt at gøre de paagældende Afdragsydelse noget mindre, kan man gøre det. Jeg venter, at man vil gøre det, og jeg tror, at det vil være i Statens egen Interesse at gøre det, fordi de Tab, som muligvis kunde flyde af denne Lov, jo særlig ville komme, dersom man sætter Landarbejderen paa en større aarlig Ydelse, end han er i Stand til at præstere. — De før nævnte Punkter — altsaa Spørgsmaalet om det Beløb, som den vedkommende selv skal være raadig over, naar han overtager Ejendommen, og Spørgsmaalet om den aarlige Ydelse — ere for mig Hovedspørgsmaalene. — En Ting kunde jeg ogsaa have ønsket, og det er, at det Beløb, som nu foreslaas anvendt til dette 5-aarige Forsøg, havde været noget større, men jeg tillægger det ikke saa megen Betydning; jeg tror, at selv med det Beløb, som her er foreslaaet, vil der i Løbet af 5 Aar kunne gøres et Forsøg af den Beskaffenhed, at man deraf vil være i Stand til at drage Lære med Hensyn til Fremtiden. — De øvrige Ændringsforslag ere jo af mindre Betydning, og da de ere udførlig omtalte, navnlig af den højtærede Minister, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem. — Jeg vil altsaa anbefale mine Meningsfæller at stemme for disse Forslag, som efter min Opfattelse alle ere Forbedringer, og af hvilke nogle ere betydelige Forbedringer, og jeg vil gøre det med det Haab, at det derefter maa lykkes at faa Reformen gennemført. Jeg har den Tro, at dersom det maatte lykkes dels den højtærede Minister og dels de kommunale Raad at finde Mænd til at føre den ud i Livet, som baade have det fornødne Kendskab til disse Sager og særlig have den fornødne Interesse for denne Sag, vil det være en Reform, som Rigsdagen og Regeringen skulle kunne faa Glæde af.

Johansen: Jeg anerkender de Bestræbelser, som den højtærede Minister har gjort for at faa os ud over det døde Punkt, jeg erkender, at der igennem disse Tilbud er gjort et saadant Skridt, at man maa haabe at kunne komme ud over denne saa store og vigtige Sag, som vi nu have arbejdet paa i en Række af Aar. Det

kunde ikke falde mig ind at gennemgaa de forskellige Ændringsforslag. Ærede Medlemmer ville vide, at jeg paa adskillige Punkter kunde have ønsket at være kommen noget videre, men jeg udtaler min Glæde over, hvad der er opnaaet ved disse Ændringer, og jeg tilraader mine Meningsfæller at stemme for dem alle, idet jeg erkender, at Lovforslaget vil blive i høj Grad forbedret ved disse Ændrings Gennemførelse.

Ordføreren (Koch): Jeg kunde meget godt forstaa, at det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) udtalte sin stærke Forundring navnlig over den Svingning, som er foretaget af mig, siden vi havde Sagen til 2den Behandling, og jeg kan forstaa, at navnlig dette ærede Medlem har særlig Krav paa og Ret til at komme med denne Bemærkning, da han jo altid har været bekendt for sin store Standhaftighed. Naar han imidlertid ikke kunde forstaa, hvilke Grunde jeg havde haft til at stille mig saaledes til de Ændringsforslag, som nu foreligge, som ere aldeles forskellige fra dem, vi vedtog ved 2den Behandling, da vil jeg erindre det ærede Medlem om, at ved 2den Behandling forelaa jo Sagen ganske anderledes. Den forelaa da saaledes fra det andet Ting, at dette havde ført Lovforslaget tilbage ganske til samme Skikkelse, som det havde haft tidligere, og dette var sket paa en Maade, som just ikke opfordrede til at gaa ind paa noget af det, som var fremkommet. Dette førte altsaa ret naturligt til, at man gjorde det samme Træk herfra, at man her i Tinget anbefalede ogsaa her at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det har haft tidligere her. Nu siger det ærede Medlem, at det var underligt, at man, naar man alligevel vilde gøre det Skridt, som nu foreslaas, saa ikke enten gjorde det ved 2den Behandling eller ogsaa udsatte det til eneste Behandling eller til Behandlingen i Fællesudvalget. Til dette sidste vil jeg blot gøre den Bemærkning, som jeg tror, jeg ogsaa fremkom med under Sagens forrige Behandling, at Fællesudvalgets Forhandlinger paa mig virkede overordentlig afskrækkende. Jeg tror ikke, at Fællesforhandlingerne egentlig bragte noget som helst af Medlemmene eller nogen som helst af Modstanderne nærmere til hinanden, og jeg var temmelig overtydet om, at naar ikke en anden Faktor traadte ind og dækkede et eller andet med sit Ansvar, vilde Forhandlingen i et Fællesudvalg kun faa samme negative Resultat som